

Gældende formulering.

§ 256. Den i § 255 fastsætte ansvarsgrænse gælder for alle fordringer af den i § 254 nævnte art, som er opstået ved en og samme hændelse.

Stk. 2. Fordringer i anledning af skade på persom skal dækkes af det i § 255, stk. 2, nævnte beløb. Er dette ikke tilstrækkeligt, dækkes resten af fordringerne på lige fod med andre fordringer af det i § 255, stk. 1, nævnte beløb.

Stk. 3. Hvert af de i § 255, stk. 1 og 2, nævnte beløb skal fordeles i forhold til de pågældende fordringers størrelse.

Stk. 4. Har rederen helt eller delvis betalt en fordring af den i § 254 nævnte art, eller godtgør han, at han senere vil blive nødsaget til at betale en sådan fordring, kan han kræve, at fordringen medtages ved beregningen af ansvaret over for de øvrige fordringshavere, for så vidt fordringen kunne have været gjort gældende mod ham her i riget.

§ 257. Arrest kan ikke mod rederens protest foretages eller opretholdes her i riget for en fordring, som han hæfter begrænset for, såfremt han stiller sikkerhed for det fulde ansvarsbegrænsningsbeløb tillige med et efter rettens skøn fastsat beløb til dækning af renter og sagsomkostninger. Sikkerhedsstillelsen gælder som stillet til fordel for alle de fordringshavere, over for hvem begrænsningen kan påberåbes, og ingen af disse kan kræve yderligere sikkerhed.

Stk. 2. Har rederen for at afværge en arrest eller få en arrest ophævet stillet sikkerhed for et mindre beløb end nævnt i stk. 1, har han adgang til over for vedkommende ret at stille sikkerhed for det resterende beløb. Gør han dette, finder reglerne i stk. 1 tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Har rederen stillet fuld sikkerhed i overensstemmelse med stk 1 eller 2, kan han kræve frigivet enhver sikkerhed, som han tidligere måtte have stillet for fordringer, som omfattes af den stedfundne sikkerhedsstillelse for det fulde ansvarsbegrænsningsbeløb.

Stk. 4. Reglerne i denne paragraf finder tilsvarende anvendelse, når sikkerheden er stillet i Finland, Norge eller Sverige.

Forslaget.

§ 236. Den i § 235 fastsatte ansvarsgrænse gælder for alle fordringer af den i § 234 nævnte art, som er opstået ved en og samme hændelse.

Stk. 2. Fordringer i anledning af skade på person skal dækkes af det i § 235, stk. 2, nævnte beløb. Er dette ikke tilstrækkeligt, dækkes resten af fordringerne på lige fod med andre fordringer af det i § 235, stk. 1, nævnte beløb.

Stk. 3. Hvert af de i § 235, stk. 1 og 2, nævnte beløb skal fordeles i forhold til de pågældende fordringers størrelse.

Stk. 4. Har rederen helt eller delvis betalt en fordring af den i § 234 nævnte art, eller godtgør han, at han senere vil blive nødsaget til at betale en sådan fordring, kan han kræve, at fordringen medtages ved beregningen af ansvaret over for de øvrige fordringshavere, for så vidt fordringen kunne have været gjort gældende mod ham her i riget.

§ 237. Arrest kan ikke mod rederens protest foretages eller opretholdes her i riget for en fordring, som han fæfter begrænset for, såfremt han stiller sikkerhed for det fulde ansvarsbegrænsningsbeløb tillige med et efter rettens skøn fastsat beløb til dækning af renter og sagsomkostninger. Sikkerhedsstillelsen gælder som stillet til fordel for alle de fordringshavere, over for hvem begrænsningen kan påberåbes, og ingen af disse kan kræve yderligere sikkerhed.

Stk. 2. Har rederen for at afværge en arrest eller få en arrest ophævet stillet sikkerhed for et mindre beløb end nævnt i stk. 1, har han adgang til over for vedkommende ret at stille sikkerhed for det resterende beløb. Gør han dette, finder reglerne i stk. 1 tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Har rederen stillet fuld sikkerhed i overensstemmelse med stk. 1 eller 2, kan han kræve frigivet enhver sikkerhed, som han tidligere måtte have stillet for fordringer, som omfattes af den stedfundne sikkerhedsstillelse for det fulde ansvarsbegrænsningsbeløb.

Stk. 4. Reglerne i denne paragraf finder tilsvarende anvendelse, når sikkerheden er stillet i Finland, Norge eller Sverige.